

øget Byrde, idet Ejerlaget har maattet afholde Udgifterne til Driften, indtil Jorderne for indeværende Aar — nærmest paa Grund af Tørken — har kunnet udlejes saaledes, at de omtrent kan dække Pumpeafgift og Driftsudgifter.

Medens Ejerlaget ikke som saadant har nogen større Gæld, paahviler der de enkelte Lodsejere betydelig Pantegæld; den førnævnte Obligationsgæld, oprindeligt tilhørende A/S Kolindsund, andrager nu ca. 700 000 Kr., Gælden til Jydsk Landhypotekforening ca. 420 000 Kr. Begge Kreditorer har betydelige Restancekrav, men medens Ejerne af de førstnævnte Obligationer kun i ringe Udstrækning har foretaget Retsforfølgning, har Hypotekforeningen i Begyndelsen af Juni d. A. bebudet at ville foretage Udlæg hos en Række Lodsejere. Udvalget har forhandlet med Hovedejeren af de førstnævnte Obligationer, der imidlertid meddelte, at han selv var i store økonomiske Vanskeligheder og derfor maatte afvise ethvert Forslag til Lempelser i Ydelserne, medens Hypotekforeningen som Svar paa en Henvendelse af 5. Juni fra Udvalget meddelte, at den ikke ønskede nogen Forhandling.

Udvalget har derefter overvejet, om der maatte være Mulighed for paa anden Maade at skaffe Lodsejerne Lempelser med Hensyn til Ydelserne for Forpligtelser udover Pumpeafgiften.

I Afsnit 4 om Bidragene til Tørholdelsen Sp. 3099 har Udvalget fremhævet, at Forudsætningerne for Ejerlagets Forpligtelser overfor de afgiftsfrie Jorder baade formelt og reelt er saa væsentligt forrykket, at Udvalget anser det for rigtigt og stemmende med Billighedshensyn, at disse Jorder tilpligtes at yde Bidrag til Tørholdelsen. Udvalget er af den Formening, at tilsvarende Synspunkter med Rette kan gøres gældende overfor Prioritets haverne i de enkelte Ejendomme, men Udvalget har dog næret Betænkelighed ved at foreslaa Foranstaltninger til direkte Nedsækning af al Pantegæld.

Udvalget mener derimod, at det under de foreliggende Omstændigheder er rigtigt og stemmende med Billighedshensyn, at der ved Lov gives Adgang til de i det følgende anførte Foranstaltninger.

Da Loven om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejendomme m. v. af 11. Marts 1933 er ophørt med at virke fra og med 11. December Termin 1932 at regne for saa vidt angaar Muligheden for at opnaa Henstand med Betalingen af Renter og Afdrag, vil Udvalget anse det for rimeligt og nødvendigt, at der ydes de nødstedte Lodsejere i Kolindsund, hvor Forholdene med det kvægløse Landbrug bl. a. hidtil uden Adgang til at drage Nytte af Svinereguleringen er saa særegne, en ekstra Haandsrækning derved, *at der ved Lov gives Lodsejerne Ret til at faa tilskrevet indtil 3 Terminers Restancer til Hovedstolen af deres Prioritetslaan*, saaledes at disse Restancer forrentes og afdrages paa samme Vilkaar som Hovedstolen.

Da Udvalget derhos fra første Færd har været opmærksom paa, at Ydelsen til Ejerne af de oftnævnte Obligationer, der er udstedt til A/S Kolindsund, er meget stor, nemlig 7,5 pCt. af Hovedstolen og eventuelt bliver forøget ved Afdrag paa Restancer, anser Udvalget det for nødvendigt, *at der skaffes Lovhjemmel for, at forfaldne Renter og Afdrag for disse Obligationer tilskrives den nuværende Restgæld, at dette samlede Gældsbeløb (Restgælden + tilskrevne Restancer) derefter betragtes som Hovedstol, og at der af denne Gæld derefter aarligt ydes 7,5 pCt., hvoraf 5 pCt. er Rente* — med mindre Renteydelsen ved anden Lovgivning fastsættes anderledes — og Resten er Afdrag.

En effektiv Hjælp for de nødstedte Lodsejere vil dog kun Bortakkordering af en større Del af Pantegælden være. Den gældende Lov om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord af 28. April 1931 med Tillæg af 13. Marts 1933 (»Muratorieloven») maa imidlertid betragtes som delvis uanvendelig for Kolindsunds Lodsejere. For de større Ejendommers vedkommende vil Maksimums-